

Konspekt szkółki niedzielnej

2 NIEDZIELA ADWENTU

Główna myśl: Pewność Bożej opieki.

Tekst: Obj 3,7-13 – List do zboru w Filadelfii
Dz Ap 16,19-40 – Paweł i Syłas pojmani i uwięzieni

Wiersz przewodni: Ps 28,7

„Pan jest mocą moją i tarczą moją. W Nim zaufało serce moje i doznałem pomocy”.

Cele:

Dziecko wie, że gdy ufa Bogu, to On mu pomoże.

Dziecko zna historię Pawła i Sylasa w więzieniu.

Dziecko wie, że Pan Bóg nagradza wierność.

I. Wstęp

Osoba prowadząca szkółkę niedzielną mówi: *Drogie dzieci, witam Was w drugą niedzielę adwentową!*
(Po przywitaniu się z dziećmi zapalamy lub dorysowujemy na wieńcu adwentowym drugą świecę.)

Czy to powód do radości?

Pomoce: Biblia; zdjęcia przedstawiające uśmiechnięte, zadowolone osoby oraz zdjęcia pokazujące różne trudne sytuacje: np. pożar, silny wiatr, duże opady deszczu, wypadek.

Przebieg: Osoba prowadząca szkółkę pokazuje zdjęcia uśmiechniętych ludzi. Następnie krótko rozmawia z dziećmi: *Czy możecie mi podać przykłady takich sytuacji w życiu, kiedy ludzie się cieszą? Kiedy ludzie są szczęśliwi i zadowoleni?* (odpowiedzi dzieci) Potem zachęca dzieci, aby podzieliły się swoimi spostrzeżeniami na temat własnych momentów szczęścia: *Może ktoś z was miałby ochotę opowiedzieć nam o takiej chwili we własnym życiu, kiedy był bardzo szczęśliwy? Albo kiedy był zadowolony z czegoś?* (odpowiedzi dzieci).

Następnie osoba prowadząca szkółkę pokazuje zdjęcia trudnych zdarzeń i rozmawia z dziećmi o przedstawionych sytuacjach. Kiedy dzieci wypowiedzą się na ten temat, zadaje pytanie: *Czy gdyby spotkało was coś nieprzyjemnego, trudnego, to czy wtedy uśmiechalibyście się?* (odpowiedzi dzieci) *Tego rodzaju wydarzenia nie są powodem do zadowolenia, prawda? Gdy w naszym życiu wydarzy się coś podobnego, wtedy nie ma żadnego powodu do śmiechu. Jesteśmy raczej źli, smutni, zdenerwowani. Pan Jezus ma dla nas jednak zawsze zaskakujące odpowiedzi. Tak samo jest i tym razem. W tej sytuacji Pan Jezus zachęca nas do tego, aby pozostać Mu wiernym w każdym momencie życia. Przeczytajmy dwa wiersze z Objawienia Jana 3,10-11 (w starszej grupie tekst czyta ochotnik, a młodszym dzieciom osoba prowadząca szkółkę).*

Podsumowanie: *Przeczytane wiersze mówią, że gdy będziemy Panu Jezusowi wierni, posłuszni, gdy wytrwamy próbę wiary, On będzie zawsze z nami, pomoże nam. Może będziemy musieli czasami cierpieć, ale Jego obecność przyniesie nam ukojenie w przeżywaniu bólu i pomoże go znieść. Pamiętajmy, że to co Jezus mówi, jest prawdą.*

Poznamy dziś osoby, które znalazły się w trudnej, a nawet bardzo trudnej sytuacji, lecz wcale się tym nie załamały, ale pozostały wierne Bogu. A On tak jak obiecał, był z nimi. Posłuchajcie...

II. Szkółka

Pomoce: flanelograf – historia Pawła i Sylasa w więzieniu, mapa podróży Pawła.

1. **Paweł i Syłas** – *To Paweł i Syłas* (można krótko przypomnieć dzieciom historię Pawła, który jeszcze jako Saul jechał do Damaszku, aby rozprawić się ze zwolennikami Jezusa; Dz Ap 9,1-9). *Oni dużo podróżowali, bo chcieli innym opowiadać o Jezusie. Chcieli opowiadać o tym, co zrobił dla ludzi. Mówili, że przyszedł na ziemię, że umarł na krzyżu, że zmartwychwstał i żyje. Dobrą Nowinę chcieli przekazać także mieszkańcom Filipii* (pokazujemy na mapie miasto Filipia)
2. **Uzdrowienie dziewczyny** – *W Filipii wydarzyło się coś niezwykłego. Otóż Paweł i Syłas idąc na modlitwę, spotkali po drodze dziewczynę. Przepowiadała ona przyszłość. W tamtych czasach ludzie, podobnie jak i dziś, chcieli wiedzieć co ich czeka, więc przychodzili do niej i za odpowiednią ilość pieniędzy otrzymywali wróżbę. Dzięki tym wróżbom dziewczyna przynosiła zysk swoim opiekunom. Posłuchajcie jednak co zrobił Paweł. Paweł wygnał z dziewczyny wieszczego ducha i w ten sposób ją uzdrowił. To nie spodobało się opiekunom dziewczyny. Byli oburzeni, bo przepadł ich łatwy zarobek, który dziewczyna im przynosiła. Postanowili coś z tym zrobić.*
3. **Ukarani za pomoc** – *za ich sprawą Paweł i Syłas zostali pojmáni, postawieni przed pretorów* (pretor – wyższy urzędnik w starożytnym Rzymie) *i fałszywie oskarżeni. Żli ludzie mówili: „Oni zakłócają spokój i głoszą jakieś dziwne obyczaje. Trzeba ich ukarać”. Zostali wychłostani, a potem wrzuceni do więzienia. Jak myślicie? Czy byli winni, czy zasłużyli na to? (odpowiedzi dzieci) Właśnie, oni nie zrobili nic złego, a zostali ukarani. To było niesprawiedliwe, że zostali ukarani za czynienie dobra, za to, że pomogli drugiej osobie.*
4. **Śpiew i modlitwa w więzieniu** – *Pomyślmy... Co zazwyczaj robimy, gdy spotka nas coś niesprawiedliwego, coś na co wcale nie zasłużyliśmy? (odpowiedzi dzieci) Zazwyczaj złościśmy się, że zostaliśmy niesprawiedliwie ukarani, prawda? A co zrobili Paweł i Syłas, którzy byli zakuci w kajdany, poranieni uderzeniami różgi i zamknięci w najgłębszym lochu? Oni, jak czytamy, śpiewali i modlili się (Dz Ap 16,25). Byli wierni i cały czas pamiętali o Panu Bogu. To ich zachowanie mogło wydawać się dziwne dla pozostałych więźniów. Czy będąc w takiej sytuacji mieli powód do tego, żeby się cieszyć i radośnie śpiewać? Wzbudziło to z pewnością zainteresowanie nie tylko więźniów, ale i strażników, którzy ich pilnowali.*

III. Zakończenie

Popatrzcie, dzięki takiemu zachowaniu, którego nikt się nie spodziewał, Paweł i Syłas stali się dobrym przykładem dla innych. Oni nie bali się, nie złościли się, nie krzyczeli. Śpiewali i modlili się, bo byli pewni, że Pan jest z nimi i ma ich w swej opiece, nawet tam, w więzieniu. A wierność ich została nagrodzona, bo następnego dnia ich uwolniono.

A chcę wam powiedzieć, że Pan Bóg gotowy jest pomóc każdemu, kto Mu ufa – także tobie. On nagradza tych, którzy pozostają Mu wierni, posłuszni, nawet wtedy, gdy jest im ciężko i trudno.

A czy ty zawsze pamiętasz o Panu Bogu? Czy jesteś Mu wierny, tak jak Paweł i Syłas?

Czy Pan może powiedzieć o tobie to, co czytaliśmy dzisiaj na początku: „Ponieważ zachowałeś nakaz mój, by przy mnie wytrwać, przeto i Ja zachowam cię (...). Trzymaj, co masz, aby nikt nie wziął korony twojej”? (Obj 3,10-11) Bądź wierny Panu, a On będzie opiekował się tobą, będzie z tobą zawsze.

1. Wiersz biblijny

„Pan jest mocą moją i tarczą moją. W Nim zaufało serce moje i doznałem pomocy.” Ps 28,7

Pomoce: Z papieru przygotować tarczę i dwa serca. Na tarczy zapisujemy słowa: *Pan jest mocą moją i tarczą moją*. Na jednym sercu zapisać: *W nim zaufało serce moje*; na drugim sercu: *i doznałem pomocy*. Ps 28,7

Przebieg: Wiersz należy wytłumaczyć. *W dzisiejszym wierszu mamy słowo tarcza. Pewnie wiecie po co rycerz miał tarczę? (odpowiedzi dzieci) Była to część uzbrojenia, która służyła do obrony. Za tarczą rycerz chronił się przed strzałami, którymi atakował go nieprzyjaciel. Tarcza miała za zadanie chronić. W naszym wierszu tarczą nazwany jest Pan Jezus. Gdy On jest obok mnie, gdy jest moją tarczą, którą mocno trzymam, wtedy wróg, czyli szatan nie pokona mnie. Gdy Jezusowi ufam całym sercem, to On mi pomoże.*

2. Prace plastyczne

A. Tarcza

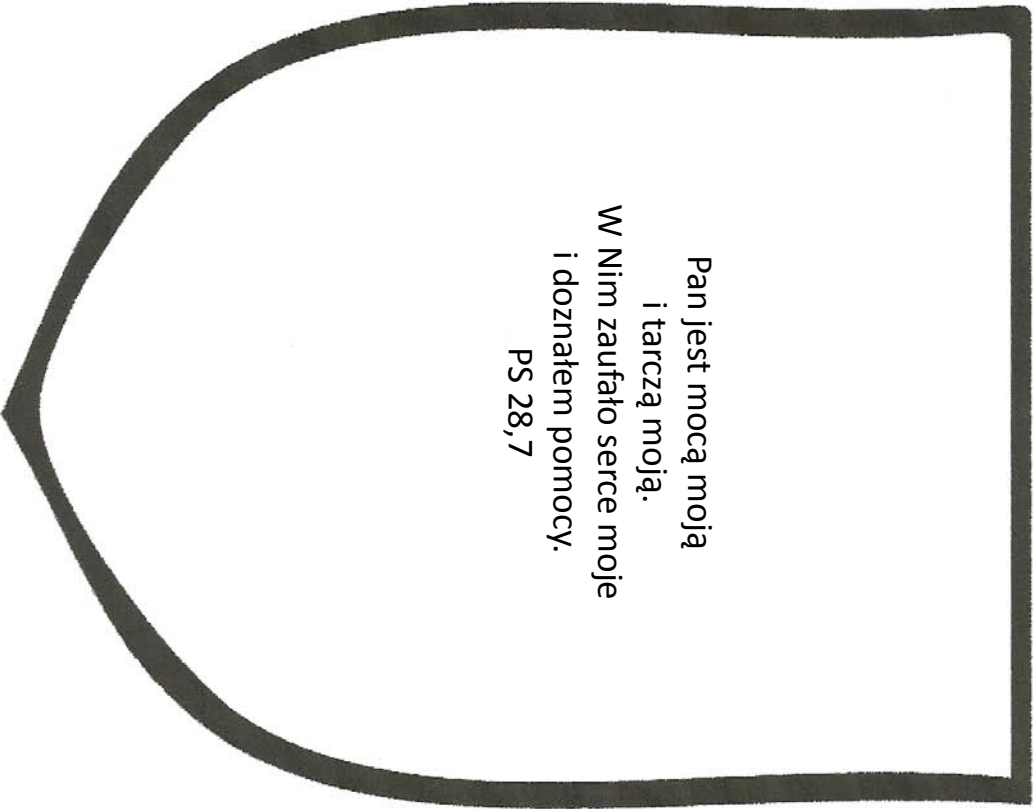
Pomoce: skopiowany na twardszym papierze załącznik „Tarcza”; kredki; klej; nożyczki; różne rzeczy, którymi można ozdobić tarczę (cekiny, kolorowy papier, guziczki).

Przebieg: dzieci ozdabiają, kolorują otrzymaną tarczę, następnie wycinają ją.

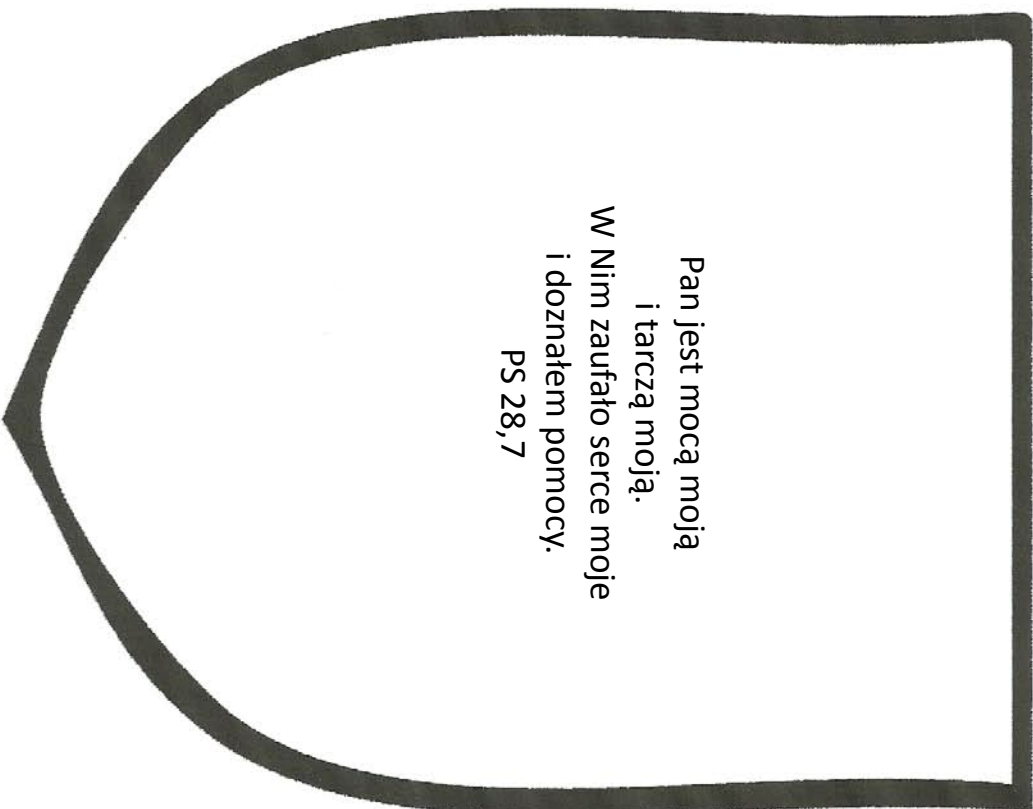
A. Paweł i Syłas w więzieniu

Pomoce: załącznik „Paweł i Syłas w więzieniu”, kredki.

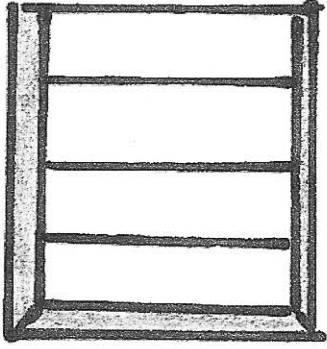
Przebieg: obrazek należy pokolorować, dzieci mogą na obrazku dorysować włosy oraz szatę Pawłowi i Syłasowi.

Pan jest mocą moją
i tarczą moją.
W Nim zaufało serce moje
i doznałem pomocy.
PS 28,7

Pan jest mocą moją
i tarczą moją.
W Nim zaufało serce moje
i doznałem pomocy.
PS 28,7

Pan jest mocą moją
i tarczą moją.
W Nim zaufało serce moje
i doznałem pomocy.
PS 28,7

